

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.23/2017/5. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2017. évi május hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés büntette miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2016. december 14. napján kelt 12.B.135/2016/55. számú ítéletét **II.r. vádlott** vádlott vonatkozásában megváltoztatja azzal, hogy

a lefoglalt bűnjelek közül a Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I.36/2016. szám alatt nyilvántartott a bűnjeljegyzék 34. sorszáma alatt kezelt „Jager Holding” feliratú narancssárga póló lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy **II.r. vádlott** 2016. március 3. napjáig volt előzetes letartóztatásban, azóta jogerős szabadságvesztés büntetést tölt.

Kötelezi **II.r.** vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 10.000.- (tízezer) forint bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

Indokolás:

Az első fokú bíróságként eljáró Veszprémi Törvényszék bűnösnek mondta ki **II.r.** vádlottat társtettesként elkövetett emberölés büntetében [Btk.160.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés j) pont] ezért 15 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy **II.r. vádlott** a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetés tartamába történő beszámításáról. Az eljárás nyomozati szakában lefoglalt bűnjelek közül a túlélő kés és műanyag tasak elkobzásáról rendelkezett, a további bűnjeleket a lefoglalás megszüntetését követően részben a sértetti hozzátartozó, részben a vádlottak részére adta ki, illetőleg az értéktelen lefoglalt dolgokat - miután azokra senki nem tartott igényt - megsemmisíteni rendelte. A büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlottakat egyetemlegesen 5.549.789.- forint, I. r. terheltet külön 203.858.- forint, **II.r.** vádlottat pedig 236.615.- forint megfizetésére kötelezte az állam javára.

Az elsőfokú bíróság ítélete **I.r. vádlott** vonatkozásában kihirdetésekor, 2016. december 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A Veszprémi Törvényszék ítéletével szemben **II.r. vádlott** irányának megjelölése nélkül, kirendelt védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. **II.r. vádlott** jogorvoslati kérelmének írásbeli indokolásában sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság **I.r. vádlott** ellentmondásos vallomásait fogadta el, annak ellenére, hogy korábban már emberölés miatt volt büntetve. Kiemelte, hogy a késről az ujjlenyomatát, DNS maradványait nem azonosították, illetve a szakértői vélemény szerint sem volt vérgyanús szennyeződés a ruházatán. A sértett pulóverén rögzített, tőle származó 20 elemi szál - álláspontja szerint - annyit bizonyít, hogy a megszokott helyén ült az asztalnál. Előadta továbbá, hogy nem volt a nyomozati eljárás során helyszíni szemlén, illetőleg **P.Sz.** szavahihetetlen, a rá nézve megtett terhelő vallomása nem lett volna figyelembe vehető. Felelősségét annyiban ismerte el, hogy nem értesítette a rendőrséget és a mentőt, az asztalról eldobta a kést és a vérnyomokat hamuval elfedte.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.93/2016/4/I. számú átiratában az elsőfokú ítélet **II.r. vádlott** vonatkozásában történő helybenhagyását, a bűnjeljegyzék 34. sorszáma alatt kezelt bűnjel lefoglalásának megszüntetését és annak megsemmisítését, a II. r. terhelt által előzetes fogvatartásban töltött idő pontosítását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a kirendelt védő fenntartotta jogorvoslati kérelmét és annak irányát. Kiemelte, hogy **II.r. vádlott** a sértettet nem ismerte, a bántalmazásában, illetőleg az ölési cselekményben nem vett részt. Hangsúlyozta, hogy az igazságügyi vegyész szakértői vélemény a ruházat vizsgálata során nem tért ki arra, hogy **sértett** a II. r. vádlott által használt széken ült. Nem hagyható figyelmen kívül - megítélése szerint -, hogy az elkövetés eszközén nem volt megtalálható **II.r. vádlott** ujjlenyomata, illetve az, hogy a II. r. vádlottra nézve terhelő vallomást tett **P.Sz.** tanú vallomása ellentmondásos volt. **II.r. vádlott** mulasztását abban látta, hogy a hatóságot nem értesítette, azonban kiemelte, hogy a cselekmény előtt büntetlen előéletű II. terhelt a vádlott-társa testvérét telefonon felhívta.

A fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédében eljárási szabálysértésként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt tárgyaláson tévesen biztosított mentességi jogot **I.r. vádlott** testvérenek és élettársának **II.r. vádlott** vonatkozásában, ugyanis a cselekmény után **N.E.** és **Sz.S.J.** kizárólag **II.r. vádlottal** került kapcsolatba. Álláspontja szerint azonban a tényállás e tanúk vallomásainak kirekesztésével nem válik megalapozatlanná, ugyanis **II.r. vádlott** a tanúk által is tudott tények körében elfogadható vallomást tett. Az elsőfokú ítéleti tényállást megalapozottnak tartotta azzal, hogy a bűnösség formájának meghatározása határozatszerkesztési hiba miatt került a tényállásba, az indokolás helyett. Előadta továbbá, hogy a törvényszék a bizonyítékokat megfelelően mérlegelve állapította meg a tényállást, helyesen vont következtetést a vádlottak egyenes szándékára vonatkozóan is. Bizonyítási eszközként azonban nem a poligráf szakértői véleményt, hanem a szaktanácsadó közreműködésével készített jegyzőkönyvet kérte figyelembe venni. Az indokolási kötelezettség megsértéseként tért ki az egyes tanúvallomások ismertetésének elmaradására, amely azonban - álláspontja szerint - az I. r. vádlott és **P.Sz.** tanú terhelő vallomásainak összefoglalásával korrigálható. A fellebbezéssel érintett II. r. vádlott cselekményének minősítését törvényesnek ítélte, a vádlottak ugyanis a sértett alkoholos állapotát fel tudták mérni, az a vádlottaktól függetlenül következett be, illetve **sértett** az alkoholos állapota mellett a II. r. vádlott - ölési szándékra nem irányuló - bántalmazása következtében is védekezésre képtelen állapotba került. A büntetés kiszabása körében további súlyosító körülményként kérte figyelembe venni a **II.r. vádlott** terhére a kitartó elkövetési magatartást, azt, hogy az I. r. vádlott többszörös közbelépése ellenére folytatta a sértett bántalmazását, ezen belül rúgásokat is leadott felé és az elkövetéshez eszközt is használt. Hangsúlyozta, hogy a bűnösségi körülmények és **II.r. vádlott** személyében rejlő

társadalomra veszélyesség indokolta a középértékben megállapított fegyházbüntetés kiszabását. Az elsőfokú bíróság által elmulasztott rendelkezés meghozatalát az írásbeli átiratban foglaltaknak megfelelően indítványozta a póló bűnjel tekintetében.

II.r. vádlott és kirendelt védője által bejelentett jogorvoslati kérelmek nem alaposak, a fellebbviteli főügyészség indítványa részben megalapozott.

Az ítélet tábla a fellebbezéssel megtámadott elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján, a fellebbezéssel érintett **II.r. vádlott** vonatkozásában a Be. 349.§ (1) bekezdése szerint.

Megállapította, hogy a törvényszék az ügy érdemi felülbírálatát akadályozó eljárási szabálysértést nem valósított meg, tanács változás miatt a Be. 287.§ (4) bekezdésének betartása mellett a tárgyalást a korábbi tárgyalás anyagának ismertetésével megismételte. Ennek keretében ismertette a korábbi érdemi bizonyítás felvételét tartalmazó tárgyalási jegyzőkönyveket, a vádlottak és a tanúk nyomozati vallomásait, a 2016. március 29. napján meghallgatott igazságügyi pszichiáter- és orvosszakértők szakvéleményeit, továbbá a vádlottak beadványait, fényképmellékletet, bírósági határozatokat. Miután a jogosultak az iratismertetés kiegészítését nem kérték, azzal kapcsolatban észrevételt sem tettek, az elsőfokú bíróság - a büntetőeljárási törvény kötelező előírása ellenére - ismételten kihallgatta mindkét vádlottat. Ez az ismételt, ugyanakkor szükségtelen bizonyítási eljárás perrendtartási hibaként nem értékelhető. A törvényszék az általános és a kiemelt jelentőségű ügyekre irányadó speciális eljárási szabályokat is - Be. XVIII/A. fejezet rendelkezéseit - betartotta. A bizonyítási eljárás során kihallgatta mindkét vádlottat, **1. tanú, 2. tanú, 3. tanú, P.Sz., 4. tanú, 5. tanú, 6. tanú, 7. tanú, 8. tanú** tanúkat, ügyészi indítványra felolvasta **9. tanú** nyomozati tanúvallomását. Meghallgatta dr. Szakács Marianna igazságügyi pszichiáter, dr. Mesics Tamás, dr. Rimmer Eszter és dr. Varga Gyula igazságügyi orvos-, továbbá Bihari Gábor és dr. Tánczos Balázs igazságügyi genetikus szakértőket. Ismertette a releváns okirati bizonyítékokat (helyszíni szemle jegyzőkönyvet, fényképmellékleteket, igazságügyi orvosszakértői boncolási jegyzőkönyvet és annak kiegészítését, híváslistákat), továbbá az írásbeli szakértői véleményeket. Mellőzi az ítélet tábla a bizonyítékok köréből (9. oldal 4. bekezdés) **10. tanú** vallomására történő hivatkozást, e tanú kihallgatására az elsőfokú eljárásban nem került sor. A következetes bírói gyakorlatnak megfelelően nem bizonyítási eszköz a poligráfus szaktanácsadói vélemény. A poligráfus vizsgálat során eljáró szaktanácsadó az eljárás nyomozati szakában a nyomozás irányának, orientációjának meghatározását segíti, a szaktanácsadói vélemény a Be. 76.§ (1) bekezdése alapján bizonyítási eszköznek nem minősül, így a másodfokú bíróság a bizonyítékok köréből és a ténybeli indokolás köréből is mellőzi a szaktanácsadói véleményt.

Nem sértett perrendi szabályt a törvényszék azzal, hogy **N.E.** és **Sz.S.J.** részére - az I. r. vádlottal fennálló hozzátartozói viszony alapján - a tanúvallomás tételének megtagadását engedélyezte a Be. 82.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében. Helyesen hivatkozott a fellebbviteli főügyészség képviselője arra, hogy e tanúvallomás megtagadási ok csak azon vádlott vonatkozásában illeti meg a tanút, akivel kapcsolatban a Btk. 459.§ (1) bekezdés 14.) pontjában foglalt hozzátartozói viszonya fennáll. **II.r. vádlott** és **N.E.**, valamint **Sz.S.J.** között hozzátartozói kapcsolat nem volt, azonban a vádlottak cselekménye nem különült el egymástól, az elkövetési magatartás, a cselekmény előzménye és az azt követő magatartás is egybefüggő volt, így megalapozott volt az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy e tanúk jogosan tagadták meg a vallomástételt, az I.r. vádlottal fennálló hozzátartozói viszony alapján a cselekmény egészére.

A törvényszék - a fenti korrekció mellett - az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó

bizonyítékokat feltárta.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítéleti tényállást az iratok tartalma alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében az alábbiakkal egészíti ki.

II.r. vádlott a korábban jogerősen befejezett büntetőügyében elbírált bűncselekményeket 2014. március hónapban követte el, a büntetésként kiszabott 2 év 6 hónap börtönbüntetés kezdőnapja 2016. március 4., feltételes kedvezményrel 2017. november 4. napján, büntetését kitöltve 2018. szeptember 3. napján szabadulna. A feltételes szabadság lejártának időpontja: 2018. szeptember 3. napja.

Az elkövetés időpontjában **I.r. vádlott** 176 cm testmagasságú és 85 kg testsúlyú, **II.r. vádlott** 163 cm magas és 60 kg testsúlyú, míg **sértett** 182 cm testmagasságú volt. **I.r. vádlott** vérében a cselekmény elkövetésekor 1,5 ezrelék, **II.r. vádlott** vérében 2,21 - 2,26 ezrelék véralkohol koncentráció volt, amely I. r. vádlottnál enyhe- közepes fokú, II. r. terhelt esetében közepes fokú alkoholos befolyásoltságnak felelt meg.

Sértett sérülései közül az állkapocstörés 8 napon túl gyógyuló sérülés volt, a hasi szúrt sérülés - amely testüreget nyitott meg - életveszélyes sérülésnek minősül, a hámsérüléssel járó további sérülések 8 napon belül gyógyultak volna.

A fenti kiegészítésekkel együtt hiánytalanná vált az elsőfokú bíróság ítéletével megállapított tényállás, az a lefolytatott bizonyítási eljárás anyagának és az iratok tartalmának megfelel, megalapozott és a Be. 352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárás során is irányadó volt.

A törvényszék indokolási kötelezettségét a legszükségesebb mértékben teljesítette. A tények körében rendelkezésre álló bizonyítékok közül részletesen elemezte **II.r. vádlott** védekezését, ezt azonban csak részben vetette össze **I.r. vádlott** több alkalommal megváltoztatott vallomásaival és a tanúk vallomásaival. Részletesen elemezte és helyesen, logikai hibáktól mentesen értékelte a rendelkezésre álló szakértői véleményeket.

A fellebbviteli főügyészség helytállóan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet indokolásából a tényállás alapját képező tanúk és **I.r. vádlott** vallomásainak a részletes ismertetése és elemzése elmaradt, amelyet az ítélet tábla az alábbiakban pótol.

I.r. vádlott az eljárás nyomozati szakában első, 2015. február 24. napján 2 óra 50 perckor foganatosított gyanúsítotti kihallgatása során megtagadta a vallomástételt, majd még ugyanezen a napon a 9 óra 24 perctől kezdődően megtett vallomásában úgy nyilatkozott, hogy a sértett megölésével kapcsolatban semmire nem emlékszik, azonban beszámolt **sértettel** történő találkozásáról, **II.r.** vádlotthoz érkezésükről és arról is, hogy **II.r.** vádlottnak nem tetszett, hogy ott van a sértett, vitakoztak, lökdösték egymást, majd a cselekmény után II. r. terhelt megkérte, hogy menjen el cigiért és borért a **C.** presszóba és utána majd elássák a sértettet. Ezt követően elment a **B.** Sörözőbe, **9. tanút** elküldte cigiért, majd miután ezt megkapta tőle elment a **C.** sörözőbe. A kihallgatást végző nyomozó által feltett kérdések után **I.r. vádlott** úgy nyilatkozott, hogy elmondja a történeteket. Még ugyanezen a napon vallotta, hogy **II.r. vádlott** és a sértett összevitakozott a konyhában, mire ő közéjük lépett és ököllel ütött a **h.-i** férfi felé. A törkést **II.r. vádlott** hozta, anélkül azonban, hogy azt átvette volna a rogyadozó sértettet támogatva, tolta kifelé. Amikor kifelé haladtak akkor kiabált utána a II. r. vádlott, hogy „ne engedd, ne engedd!”, majd odaért a késsel és szúrt a férfi hasa felé. **I.r. vádlott** ekkor vette ki **II.r. vádlott** kezéből a kést és elvágta sértett torkát,

aki összeesett. **II.r. vádlott** kezdte el a sértettet húzni, azonban nem bírta megmozdítani, ezért segítenie kellett. Beszámolt arról is, hogy a II. r. vádlott kérte meg, hogy a nővérétől kérje el a kocsit, hogy a sértett testét elvigyék valahová és ne az udvaron ássák el. Ezután - vallomása szerint - lefeküdt aludni.

A következő kihallgatásán - 2015. május 27. napján - **I.r. vádlott** előző vallomásával azonosan adta elő, hogy a sértettel együtt ment el a II. r. vádlotthoz, amikor a teraszra ment ki, akkor látta, hogy **II.r. vádlott** ököllel bántalmazta a sértettet, rugdosta a fejét, illetve arról is nyilatkozott, hogy amikor a sértettet a kapun támogatta ki, a II. r. vádlott azt kiabálta, hogy „ne engedd el”. Vallomást tett arról is, hogy a II. r. vádlott odament és a sértettet megszurta. A kényszerintézkedés tárgyában tartott meghallgatáson 2015. augusztus 18. napján tett vallomásában adta elő **I.r. vádlott** azt, hogy a ház előtt is történt rugdosás és megismételte azt is, hogy **II.r. vádlott** egyedül húzta a sértettet, majd miután nem bírta el ketten folytatták. 2015. november 18. napján a nyomozási bíró előtt megtett vallomásában szintén arról számolt be az I. r. terhelt, hogy a sértett a konyhában verekedett a II. r. vádlottal.

A 2015. november 24-ei gyanúsított ki hallgatásakor vallomást tett arról, hogy a sértett és a II. r. vádlott már ismerték egymás, továbbá arról is, hogy amikor a teraszra kivezette a sértettet és visszament a szobába ekkor **II.r. vádlott** ütötte, rúgta a sértettet a földön, ám ekkor ott hagyta őket. Ismét akként vallott **I.r. vádlott**, hogy amikor a kés szúrások után a sértett összeesett a II. r. vádlott kezdte húzni, azonban egy métert sem bírt megtenni, majd ketten húzták el. Korábbi vallomásával azonosan adta elő azt is, hogy a II. r. vádlott hajtogatta azt, hogy kérje el a kocsit a sógorától.

I.r. vádlott a vallomását a 2016. január 21. napján megtartott szembesítés során változtatta meg, azt állította, hogy minden úgy történt, ahogy **II.r. vádlott** elmondta, a vallomás megváltoztatás okaként pedig azt hozta fel, hogy ő részeg volt, ezért a II. r. vádlott biztos jobban emlékszik. A vallomás megváltoztatásának ezen indoka azonban nem volt elfogadható, miután azt megelőzően több alkalommal következetesen és részletesen számolt be I. r. terhelt a történetekről, olyan ok, amely miatt valószínűleg tényleg részeg volt, nem volt az eljárás során feltárható. Ezt követően 2016. március 9. napján az elsőfokú bírósághoz érkezett beadványában a korábbi vallomásával egyezően írta le a történeteket az I. r. vádlott, ebben utalt vádlott társa korábbi elítélésére, arra, hogy fiatal lányok és fiúk járnak hozzá. Továbbra is elismerte, hogy a sértett nyakát elvágta, azt azonban ebben a levélben ismételten tagadta, hogy **sértettet** ő szúrta volna hasba. Ebben az okiratban hivatkozik arra, amit az elsőfokú bíróság is idézett, hogy az egyik pillanatban a legszívesebben meghalna a másokban inkább magára vállalná az egész cselekményt, neki már ügyis mindegy. **I.r. vádlott** e nyilatkozatának értékelését az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában elvégezte.

Kitartott **I.r. vádlott** a 2016. március 29-én megtartott tárgyalási határnapon is a korábbi vallomása mellett, majd a 2016. szeptember 7. napján megismételt tárgyalási határnapon azt állította, hogy a hasba szúrásra nem emlékszik és a II. r. vádlott akkor sem volt ott, amikor ő a sértettet vonszolta. **I.r. vádlott** ezen legutóbbi nyilatkozata minden korábbi vallomásával ellentétes, hivatkozott arra, hogy ő szúrta hasba a sértettet és vágta el a torkát és ő kérte a II. r. vádlottat, hogy ássák el a sértett testét valahol, azonban **II.r. vádlott** ebbe nem egyezett bele. Ezen kívül még egyszer elismerte a cselekmény elkövetését a szembesítéskor, illetve a tárgyalás megismétlése után. Minden egyéb vallomásában, illetőleg az írásbeli beadványában az elsőfokú bíróság által a tényállás alapjául elfogadott vallomását ismételte meg, mely szerint a II. r. vádlott volt, aki a sértettet hasba szúrta, a bántalmazását követően, ő pedig elvágta **sértett** torkát.

I.r. vádlott vádlott-társát és önmagát is terhelő vallomásait támasztotta alá **P.Sz.** tanú vallomása is, amire az elsőfokú bíróság is helyesen utalt az ítéletében. Megalapozottan hivatkozott arra is a törvényszék, hogy a tanú - a vádlottak elmondásának megfelelően - **II.r. vádlott** szavajárásával adta elő a történeteket, miszerint „hazavágott egy embert”, illetve „megszúrt egy verebet”, amit egy beszélgetésnél a cellában elismert neki. **P.Sz.** tanú nyomozati vallomása alapján ezeket a kifejezéseket már az első napon használta a II. r. vádlott, mint ahogy arról is beszámolt, hogy **II.r. vádlott** el akarta zavarni a sértettet, aki azonban nem akart elmenni, mire a II. r. vádlott az asztalról egy törkést kapott fel, azzal hasba szúrta, majd a sértettet a lábánál fogva húzták. Arról is beszámolt **P.Sz.**, hogy a hordóból hogyan vette ki a hamut a II. r. vádlott, hogy a nyomokat eltüntesse, illetőleg, hogy letörölte a kést a konyhában, azt egy törlőkendővel fogta meg, majd azzal együtt a kuka mögé dobta. A bírósági tárgyaláson **P.Sz.** ezen vallomásával ellentétesen nyilatkozott, azonban nyomozati vallomásának elébe tárását és a hamis tanúzásra történt ismételt figyelmeztetést követően a nyomozati vallomását fenntartotta, és szembesítés során a II. r. vádlott szemébe mondta, hogy a sértett megszúrását elismerte neki. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy amennyiben **II.r. vádlott** védekezése szerint ezeket a történeteket nem mondta el **P.Sz.**-nak, akkor nincs magyarázat arra, hogy hogyan számolhatott be a tanú azokról, hiszen azok a II. r. vádlott nyomozás során felvett jegyzőkönyvből sem tűntek ki. **P.Sz.** nyomozás során megtett tanúvallomásában elmondott részleteket azok a jegyzőkönyvek, amelyek **II.r. vádlott** nyomozati vallomását rögzítik nem tartalmazzák, a II. r. vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését, ennél fogva kizárólag a II. r. vádlott elbeszéléséből nyerhetett tudomást **P.Sz.** a történetekről, amelyek egyébként részben megegyeztek **I.r. vádlott** vallomásával. Az eltérés a szúrás helyszínét illetően volt megállapítható az I. r. vádlott terhelő vallomása és **P.Sz.** nyomozati tanúvallomása között, eszerint a sértett hasát ért szúrt sérülés nem a konyhában, hanem a ház előtt történt, azonban a többi részlet egyező volt **P.Sz.** tanú és **I.r. vádlott** elsőfokú bíróság által elfogadott beismerő vallomásában.

I.r. vádlott 9. tanú vallomásával is egyezően számolt be arról, hogy **II.r. vádlott** és a sértett ismerték egymást, e tanú a cselekmény előtti egy-két hétben látta, hogy együtt italoznak és **II.r. vádlott** sértettnek italt is fizetett. Az elsőfokú bíróság kihallgatta továbbá a **C.** presszó tulajdonosát, **1. tanút** tanúként, aki beszámolt az I. r. vádlott és a sértett találkozásáról, a presszóból történő távozásukról, amikor a II. r. vádlott lakásához indultak, illetőleg arról is, hogy visszament a presszóba az I. r. terhelt. **1. tanú** vallomásának ezen részletei egyezők voltak **I.r. vádlott** vallomásával, így az alátámasztotta **I.r. vádlott** előadását. A **B.** Söröző pultosa, **2. tanú** vallomása is egyezett a cselekményt követő magatartást tekintetében **I.r. vádlott** védekezésével, illetőleg **3. tanú**, a **G.** Söröző pultosa kihallgatására is sor került, aki bár érdemben nem tudott hozzászólni a cselekményhez, arról beszámolt, hogy korábban probléma nem volt az I. r. vádlottal, a helyiségből nem volt kitiltva. A tanúk közül **8. tanú** érdemben nem tudott az ügyben nyilatkozni, **4. tanú** pedig nem hallotta, hogy mit mondott **II.r. vádlott**, azt azonban látta, hogy **P.Sz.** és **II.r. vádlott** egymással beszélgetett.

A fenti vallomások részleteikben erősítik egymást, az igazságügyi genetikai szakértő, valamint az igazságügyi orvosszakértő véleményében foglaltakkal is összhangban állnak. A fenti kiegészítések mellett az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége helyes volt, **II.r. vádlott** - részben a fellebbezésének írásbeli indokolásában megismételt - védekezése mely az egyéb bizonyítékokkal, illetve önmagában is ellentmondásos volt nem volt elfogadható. A II. r. vádlott ruhájáról származó elemi szálak a sértett pulóverén kerültek rögzítésre, amelyre nem lehet magyarázat **II.r. vádlott** azon védekezése, hogy **sértett** az általa használt széken ült. Nem foghat helyt, **II.r. vádlott** azon védekezése sem, hogy az I. r. vádlott testvérén, illetve sógorán keresztül eleget tett értesítési kötelezettségének, hiszen saját maga is megerősítette, hogy **Sz.S.J.**-t arra kérte, hogy ne hívja a

rendőrséget. Ez az I. r. vádlott vallomását erősíti, a II.r. vádlott az autót azért akarta elkérni I. r. vádlott testvérétől, hogy a sértett holttestét elszállíthassák azzal. Logikai hibától mentes az elsőfokú bíróság mérlegelése a bűncselekmény elkövetése utáni II. r. vádlotti magatartás, a nyomok eltüntetése tekintetében is.

A felmentésre irányuló védelmi jogorvoslati kérelmek a felülmérlegelés tilalmába ütköznek, a bizonyítékok újra értékelését célozzák, amelyre a másodfokú eljárás során lehetőség nincs.

A megállapított tényállásból alappal vont következtetést az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett **II.r. vádlott** büntetőjogi felelősségére, a terhére megállapított bűncselekmény minősítése is - az elkövetői alakzatot is ide értve - megfelel az anyagi jogi rendelkezéseknek.

A törvényszék helytállóan vette számba, élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozatnak megfelelően a II. r. vádlott egyenes ölési szándékát megalapozó alanyi és tárgyi tényezőket. Megalapozottan hivatkozott e tekintetben arra is, hogy a sértett és a II. r. vádlott kezdetben veszekedett, majd a II. r. vádlott a sértettet bántalmazta (ütötte, rugdosta), értékelési körébe vonta a szűrást megelőző II. r. vádlotti felszólítást vádlott társa irányába, a szűrás helyét, erejét, a támadott testtájékot, **II.r. vádlott** kijelentéseit, a cselekmény utáni magatartását, a nyomok eltüntetése, a holttest elszállítása érdekében végzett cselekedeteit.

A 3/2013. Büntető jogegységi határozat II/10. pontja szerint az emberölés minősített eseteként szabályozott Btk. 160.§ (2) bekezdés j) pontja szempontjából védekezésre képtelennek kell tekinteni azt is, aki helyzeténél vagy állapotánál fogva ideiglenesen, vagy véglegesen nem képes ellenállás kifejtésére. (Btk. 459.§ (1) bekezdés 29.) pont). E minősítő körülmény - ahogy erre a főügyészség helyesen hivatkozott - akkor róható fel, ha a sértett védekezésre képtelensége az elkövetőtől függetlenül állt elő, vagy azt az elkövető az ölési szándék kialakulását megelőzően - az ölési cselekménytől függetlenül - idézte elő. A sértett részben - a vádlottaktól független - súlyos fokú alkoholos befolyásoltsága, részben a II. r. vádlott ölési szándékát megelőző bántalmazása (ütések, rúgások) következtében került védekezésre képtelen állapotba. Ellenállás kifejtésére ezen okokból nem volt képes, az I. r. vádlott vallomása szerint támogatni kellett, nem tudott magától menni sem.

A törvényi tényálláshoz tartozó magatartást a vádlottak szándék- és akarategységben fejtették ki, cselekményük együttesen eredményezte a sértett halálának bekövetkezését, így a Btk. 13.§ (3) bekezdésére figyelemmel a társtettesi elkövetői alakzat megállapítása is helyes volt.

A büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket a törvényszék feltárta, a súlyosító körülményként értékelt társtettesi elkövetői alakzat helyett azonban a társas elkövetői mód vehető ekként figyelembe. További, a II. r. vádlott terhére szóló súlyosító körülmény az elkövetési magatartás, a bántalmazás kitartó jellege.

A kiegészített és helyesbített büntetéskiszabási körülményeket értékelve a 10 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt elkövető II. r. vádlottal szemben a törvényi középértéktől való eltérésre indok nem volt. A szabadságvesztés tartama megfelelően szolgálja a büntetési célokat, igazodik a cselekmény tárgyi súlyához, a II. r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez. A közügyektől eltiltás - tartamát is tekintve - törvényes, annak alkalmazását a folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatti elkövetési is indokolja.

Az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezést hozni a nyomozás során lefoglalt, a bűnjeljegyzék 34. sorszáma alatt bejegyzett póló bűnjelről. Miután az értéket nem képvisel és arra senki nem tartott igényt, az ítéletábra a lefoglalása megszüntetését és megsemmisítését rendelt el a Be. 155.§ (1) és (8) bekezdései alapján.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra a Be. 361.§ (1) bekezdése szerint megtartott nyilvános ülésen a Be. 372.§ (1) bekezdése értelmében megváltoztatta a törvényszék ítéletét **II.r. vádlott** vonatkozásában, egyebekben azt - egyéb törvényes rendelkezéseit nem érintve - a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a rendelkező részben megjelölte a II. r. vádlott előzetes letartóztatásának utolsó napját azzal, hogy azt követően más ügyben kiszabott jogerős szabadságvesztés büntetését tölti.

A másodfokú eljárás során a kirendelt védőjének jelenléti díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére a bűnösnek kimondott **II.r.** vádlottat a Be. 381.§ (1) bekezdésére figyelemmel, a Be. 338.§ (1)és (3) bekezdése alapján külön köteles.

Győr, 2017. május 24.

. Széplaki László sk. a tanács
elnöke. Jasku Ildikó sk. előadó
bíró. Vajda Edit sk. bíró

Záradék:

A Győri Ítéletábra ezen ítélete és az ebben foglalt változtatással a Veszprémi Törvényszék 12.B.135/2016/55. számú ítélete **II.r. vádlott** vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2017. május 24.

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: